

Branilac

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Fakultet za pravne i poslovne studije

Uvod

BRANILAC

Branilac je pravno obrazovano lice(po parvilu advokat) koje zastupa interese okrivljenog u krivičnom postuoku. Pravo okrivljenog da ima branioca u toku celog krivičnog postupka zagantovano je kako Ustavom i drugim domaćim zakonodavstvom, tako i nizom međunarodnih akata. Ustavni osnov za odbranu u krivičnom postupku sadržan je u članu 33.st. od 2-5.URS.

ZKP sadži dve gupe odredaba koje su posvećene pitanjima odbrane u krivičnom postupku. Prva je opšteg karaktera i sadržana je u članu 13. Kojim je regulisano da okrivljeni ima pravo da se brani sam ili uz stručnu pomoć branioca koga sam izabere iz reda advokata; da ako okrivljeni sam ne uzme branioca sud će radi osiguranja odredbe postaviti okrivljenog branioca kad je to omogućeno zakonikom; okrivljenom se mora osigurati dovoljno vremena i mogućnosti za spremanje odbrane; okrivljeni ima pravo da njegovom saslušanju prisustvuje branilac; o pravu da uzme branioca i da branilac može prisustvovati njegovom saslušanju, okrivljeni se poučava pre prvog saslušanja. Isto tako, on se upozorava na to da sve što izjavi može biti upotrebljeno protiv njega kao dokaz (član 13.st.2.i 3.ZKP). Pored okrivljenog, pravo na branioca priznato je I osumljichenom(član 13.stav 6.ZKP).

Druga grupa odredaba posvećena je konkretnoj razradi pitanja odbrane u krivičnom postupku I sadržana je u glavi 6(čl.67-75.ZKP).

Sadržinu odbrane čine procesne radnje koje se preduzimaju sa ciljem da se utvrde činjenice i okolnosti u korist okrivljenog i da se primene propisi koji su najpovoljniji za okrivljenog i na taj način da se dobije za njega najpovoljnija odluka. Odbrana je osnovno ljudcko pravo koje podlogu nalazi i u činjenici da čovek ne treba da gubi ljudcko svojstvo i u slučaju vršenja krivičnih dela. Odbrana pruža zaštitu okrivljenom od eventualnih sudskih grešaka ili ne zakonitog rada i na taj način istovremeno se javlja i kao jedna od garancija pravilnosti rada pravosuđa. Zbog svega ovoga, suština odbrane, njen obim i funkcionisanje nisu samo stvar okrivljenog i njegovog branioca već je to istovremeno i stvar pravosuđa i društva kao celine. Naime, u savremenom-mešovitom tipu krivičnog postupka, kome pripada i naš krivični postupak, i pored toga što je funkcija odbrane odvojene od funkcije suđenja, ni organi koji vode krivični postupak nisu oslobođeni obaveze utvrđivanja činjenica koje idu u prilog okrivljenog. U tom smislu postoji obaveza suda i drugih državnih organa koji učestvuju u krivičnom postupku da istinito i potpuno, sa jednakom pažnjom ispituju i utvrde, kao činjenice koje terete okrivljenog, tako i one koje mu idu u korist(član 17.st.1 i 2.ZKP). Stručna odbrana u krivičnom postupku može biti fakultativna i obavezna. Ovakva podela je nužna i pored toga što se razlika između ove dve odbrane ogleda samo u tome što fakultativnog branioca uzima samo okrivljeni ili to za njega čine lica koja mu mogu obezbediti branioca, a obaveznog branioca okrivljenog određuje su u slučajevima u kojima je stručna odbrana obavezna (član 71.stav 4.ZKP).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com